

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: 531 /2010/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

516/2010. (XII.15.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2010. október 18-án előterjesztett **panaszát** a 2010. december 15-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a Budapesti Kerületi Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2010. október 16-án elektronikusan előterjesztett panaszbeadványában a rendőrség 2010. október 13-én vele szemben foganatosított intézkedést kifogásolta, és kérte, hogy ügyét a Testület vizsgálja ki.

I.

A panaszos panaszbeadványában előadta, hogy 2010. október 13-án 11 óra 30 perc körüli időben, Budapesten, a Legfelső Bíróság épületében, nyilvános ítélethirdetésen vele szemben alkalmazott indokolatlan rendőri kényszerintézkedés (karja megszorítása) miatt jelent be panaszt.

A vezető bírónő kérését, hogy a rendőrség a hallgatóságot a teremből vezesse ki, a helyszínen parancsnok alezredes feltehetően nem pontosan közvetítette az állomány felé.

A székek között - „SZABADSÁGOT BUDAHÁZYNAK SZABADSÁGOT A POLITIKAI FOGLYOKNAK” feliratú pólóban - állva a hozzáérkező és őt távozásra felszólító két rendőrrel közölte, hogy a munkáját végzi. A közlést a rendőrök a fülük mellett elengedték, és

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük

ismételten felszólították, melyre a panaszos is ismételten közölte, hogy a munkáját végzi. Ennek ellenére az egyik rendőr a panaszos bal karját könyök felett erősen megszorította. Ekkor még hangosabban mondta, hogy a munkáját végzi, mint sajtós. Tiltakozását érzékelve oda lépett az alezredes is, aki kérte, hogy mutassa fel a sajtós belépő kártyáját, melyet felmutatott. A kitűző egyébként a derekára kötött pulóverére ki volt tűzve, nem volt takarásban. Az esetről egy rendőrhölgy készített folyamatos videofelvételt.

Később az alezredeshez fordult a panaszos, hogy még a helyszínen tanúk jelenlétében nézzék meg, hogy a felvétel sikerült-e, mert a panaszos több korábbi panaszánál a felvétel sikertelenségére hivatkozva a rendőrség utóbb nem csatolta az eljáráshoz az objektív releváns felvételt, ezzel lehetetlenítve el a bizonyítást.

Sajnos a kamerát kezelő rendőrhölgy nem tudta visszajátszani a felvételt és elárulta, hogy nem ért a kamerához. Elmondta, hogy a terembe lépésüktől folyamatos felvételt készített, azt nem szakította meg.

A panaszos sérelmezte, hogy ruházata alapján az intézkedő rendőr hátrányosan megkülönböztette, szóbeli közlését nem vette figyelembe, ezzel álláspontja szerint a tisztességes eljáráshoz való alapjogát sértette, majd testi kényszert alkalmazott indokolatlanul.

A panaszos a beadványát 2010. október 28-án írásban megerősítette.

Mindezek alapján kérte a Testület vizsgálatát.

II.

A panasz kivizsgálása során – a tényállás pontosabb megismerése érdekében – a Testület felvilágosítás-kéréssel fordult az Országos Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálatának vezetőjéhez, és kérte, hogy nyilatkozzanak a tekintetben, hogy történt-e és ha történt, milyen jogszabályi alappal történt a helyszínen rendőri intézkedés, készült-e videofelvétel az esetről.

A rendőrség a Testület felvilágosítás-kérésére 2010. december 9-én az alábbi iratokat bocsátotta rendelkezésre.

1) A helyszínen jelenlevő r.alezredes, osztályvezető-helyettes 2010. november 26-án kelt jelentésében előadta, hogy 2010. október 13-án B.Gy. vádlott elleni büntetőeljárás nyilvános ítélethirdetésén a tárgyalást vezető bírónő, a hallgatóság magatartása és megnyilvánulásai miatt, a tárgyalóterem kiürítését kérte.

A bírónővel személyesen beszélt és megkérdezte tőle, hogy kik maradhatnak a teremben. Egyértelműen meghatározta, hogy a sajtó képviselői kivételével mindenkinek el kell hagyni a termet. A jelenlévőket első alkalommal udvariasan megkérte, majd három alkalommal felszólította a tárgyalóterem elhagyására. Miután a felszólítások eredményre nem vezettek, a Belvárosi csapaterős század jelenlevő kerületi raját egysoros vonalban felsorakoztatta maga mögött a hallgatósággal szemben és utasítást adott – a sajtó képviselőinek kivételével - a terem kiürítésére.

A felsorakozott raj láttán a jelenlévők többsége önmaguk akaratából a termet lassan, szitkozódások és bekiabálások között elhagyták. Voltak azonban olyan személyek, akiket a raj tagjainak egyesével kellett felszólítani a terem elhagyására, de ők is távoztak.

A fentiekben említett „kiürítés” kb. 10-15 percet vett igénybe. Ezen időtartam alatt, még a teremben, odajött hozzá a panaszos és közölte velem, hogy őt bántalmazta egy rendőr. Elmondása szerint a bántalmazása abban nyilvánult meg, hogy a miután több alkalommal felszólították a terem elhagyására és ennek nem volt hajlandó eleget tenni, a vele szemben álló rendőr őt a terem ajtaja felé tolta. Mivel az esetnek nem volt tanúja a r. alezredes, azt nem látta csak a panaszos elmondása alapján értesült róla, ezért erre vonatkozóan nyilatkozni nem tudott. A panaszos mellett állt az őt „bántalmazó” kerületi Rk. állományába tartozó rendőr kolléga, akinek a nevére r. alezredes nem emlékszik. A kolléga kérdésére elmondta, hogy valóban több alkalommal felszólította a panaszost a terem elhagyására, de azt nevezett megtagadta arra való hivatkozással, hogy ő a sajtó képviselőjében maradhat a teremben, azonban állítását semmivel sem igazolta. A kolléga a bántalmazást kategorikusan tagadta.

A r. alezredes felszólította a panaszost - mivel neki is hangoztatta, hogy ő a sajtó képviselője ennek igazolására. Ekkor a panaszos a derekára kötött pulóverének aljáról, kb. a térde magasságából, a pulóver belső feléről elővette a bíróság épületébe történő belépésekor kapott „SAJTÓ” feliratú kitűzőt és felmutatta.

Közölte vele, hogy a kitűzőt ne a térdénél a pulóvere alatt rejtve viselje, hanem jól látható helyen a felső ruházatán hordja, melynek a panaszos eleget tett. A r. alezredes kérdésére elmondta a panaszos, hogy sérülése nem keletkezett, de most, hogy így rákérdezett úgy érzi mintha fájna a keze. Elmondta továbbá, hogy a terem kiürítése miatt minden rendőr ellen panaszt tesz.

A panaszossal szemben intézkedő rendőrt a r. alezredes felszólította, hogy a biztosítás befejezése után az eseményről készítsen jelentést, illetve az esetlegesen készült videofelvételt a BRFK Értékelő és Elemző Osztályának küldje meg.

A r. alezredes az un. „bántalmazásnak”, testi kényszernek nem volt tanúja, azt nem látta, csak a panaszos állította ezt. Az r. alezredes az intézkedő rendőrt beszámoltatta, aki elmondta, hogy nem bántalmazta és testi kényszert nem alkalmazott a panaszossal

2) Az illetékes rendőrkapitányság Bevetési Főosztályának, Bevetési Osztályának osztályvezetője 2010. november 26-én kelt 01000/602272/2010 id. számú levelében gyakorlatilag megismételte az 1) pont alatt ismertetet jelentést.

Az osztályvezető megállapításai szerint, hogy r. alezredes szakszerűen és jogszerűen járt el, a szükséges intézkedéseket a helyszínen megtette.

3) Az intézkedő r.törzsőrmester 01050/515207/2010/id. számú 2010.10.13-án kelt jelentésében előadta, hogy a fenti napon csapaterős szolgálatot látott el Kinizsi 411-es hívóval a Legfelsőbb Bíróság épületében, bírósági tárgyalással kapcsolatos rendőri biztosítási feladatok végrehajtása miatt (01000/878/135/2010.ált).

Kb. 11 óra 45 perckor a r.alezredes utasítására megjelentem a tárgyalóteremben, mert az ott tartózkodó érdeklődők zavarták a tárgyalás lefolytatását. A r.alezredes a hangoskodó kb. 20 főt felszólította, hogy hagyják el tárgyalótermet, mert a bírónő jelenlétükben nem tudja folytatni a tárgyalást. A r.alezredes ismételt felszólította a hangoskodókat, hogy amennyiben nem hagyják el a tárgyalót kényszerítő eszköz alkalmazására kerül sor. A

tárgyalást zavaró személyek a többszöri felszólításokat továbbra sem vették figyelembe, ezért a r.alezredes utasításra a hangoskodó személyek előtt egysoros mozgósorfallal alakítottak ki a rendőrök. Ezt követően a tárgyalóból elindultak kifelé az emberek. A r.alezredes utasítása alapján a tárgyalóban csak a sajtó képviselői maradhettek.

A tárgyalóban helyezkedett el egy kopasz személy, akin "Szabadságot Budaháznak" feliratú póló volt és folyamatosan Budaházy nevét kiabálta, rajta semmilyen jelzés nem volt, ami arra utalna, hogy a sajtó képviselője van jelen a tárgyaláson. A r.törzsőrmester megkérte őt, hogy távozzon a tárgyalóból, melyre úgy reagált mintha nem is hallotta volna. Miután többször szólt neki annyit válaszolt, hogy ő itt a munkáját végzi, viszont semmilyen módon nem tájékoztatta a r.törzsőrmestert, hogy ő a sajtó képviselője. Az újságírók a tárgyalóteremben dokumentálták a történeteket, nem pedig ordibáltak, hogy "AVH" és "Szabadságot Budaháznak". Ezt követően mivel nem tudott a r.törzsőrmester vele kommunikációs kapcsolatot létesíteni, megfogta a jobb felkarját, hogy figyeljen rá. A mellette álló r.törzsőrmester pedig a bal felkarját fogta meg a hangoskodó személynek. Ezt követően a kopasz személy a derekára kötött pulóverének alsó részének belső feléről - a térde mögül - elővett egy sajtóigazolványt és kérdőre vonta r.törzsőrmestert, hogy milyen jogon ér hozzá a sajtó képviselőjéhez. A személy miután megmutatta sajtóigazolványát bent maradhatott a tárgyalóban.

Felkarjának megfogása során sérülés nem keletkezett, még bőrpír sem, mivel néhány másodpercig zajlott az egész.

A kopasz személy felírta a két r.törzsőrmester jelvéyszámát és közölte, hogy feljelentést tesz ellenük, mert megfogták a felkarját, véleménye szerint ez rendőrterror.

A személy viselkedése a r.törzsőrmester szerint nyilvánvalóan provokáció volt, mert mindaddig, amíg nem érték hozzá nem figyelt a felszólításokra, sajtó igazolványát rejtve viselte, holott azt jól látható helyre kellett volna kitűznie. A tárgyalóban történetekről videofelvétel készült, amelyet továbbítottak a BRFK Értékelő Elemző Osztályára.

A tárgyalóterem kiürítése kb. 15 perc alatt befejeződött, ezt követően a tárgyalás folytatódott.

4) A r.törzsőrmester 2010. november 26-án 01050/10558/2010/ált sz. alatt tett jelentés-kiegészítésében előadta, hogy 2010 október 13.-án a tárgyaláson a panaszossal szemben testi kényszer nem került alkalmazásra. A panaszos a tárgyalóteremben folyamatosan ordibált és nem figyelt a rendőri felszólításokra.

A terem kiürítésekor vele a verbális kommunikáció felvétel sikertelen volt, hiszen hiába szóltak neki nem nézett rájuk csak ordibált, hogy "AVH" és "Szabadságot Budaháznak". A panaszos nem csak a verbális kommunikációt tagadta meg, hanem sajtóigazolványát sem mutatta fel, azt nem viselte, ellentétben a sajtó többi munkatársával.

A kommunikációs kapcsolat felvétele céljából kénytelenek voltunk nonverbális eszközökhöz folyamodni, így a fizikális kommunikációfelvételre került sor. Megfogták társával a panaszos felkarját, melyre rögtön felfigyelt és elővette sajtóigazolványát. A fizikális érintkezés mindössze kapcsolatfelvételt szolgált, mert miután a panaszos figyelmét ránk irányította

kezét elengedték, sajtóigazolványát nyugodtan elő tudta venni és miután megállapították, hogy a sajtó munkatársa, vele szemben további rendőri intézkedésre nem volt szükség.

Mindkét kezének megfogására a rendőrök saját biztonsága érdekében és a kellő határozottság megteremtése miatt volt szükség, ugyanis a panaszos magatartása egyáltalán nem tűnt együttműködőnek.

5) Videofelvételt készítő r.főtörzsőrmester 2010. november 26-án kelt, 01050/517660/2010/id. sz. jelentésében előadja, hogy 2010. október 13-án központi csapaterős szolgálatot látott el a Legfelsőbb Bíróság épületében, bírósági tárgyalással kapcsolatos rendőri biztosítási feladatok végrehajtása miatt (01 000/878/15L2O 1 Oált.).

Kb. 11 óra 45 perckor a r. alezredes helyszíni parancsnok utasítására megjelent a tárgyalóteremben, mert az ott tartózkodó érdeklődők zavarták a tárgyalás lefolytatását. A tárgyaló terembe érve a kamerát felvétel üzemmódba helyezte.

A r. alezredes a hangosbemondón háromszor felszólította a tárgyalóteremben lévő személyeket, hogy a sajtó kivételével mindenki hagyja el a termet, amennyiben ennek nem tesznek eleget, akkor kényszerítő eszköz alkalmazására kerül sor. A felszólítások után a szakasz egy soros mozgósorfalat alakított ki, és a r.főtörzsőrmester mögöttük helyezkedett el a kamerával. A felvételt próbálta úgy készíteni, hogy az egész szakasz, és az előttük lévő hangoskodó emberek is jól láthatóak legyenek.

A tömegben volt egy kopasz férfi, aki hangosabb volt, mint a többiek, és egy "Szabadságot Budaháznak" feliratú pólót viselt. Amikor a kollégák a fenti személyt szólították fel, ő ingerültebben kezdett kiabálni, és ha jól emlékszem, akkor a rendőröket is szidalmazta. A férfi nem nézett se rá, sem az előtte álló rendőrökre, próbált úgy tenni, mintha nem is hallotta volna a felszólítást.

Ezt követően annyit látott és hallott, hogy a kollégája szólt, hogy Uram és ezután a jobb felkarját megérintette figyelemfelkeltés céljából. A kopasz férfi erre ingerülten reagált, majd a derekára kötött pulóvernek alsó nem látható helyéről előhúzta a sajtós igazolványát. Ezek után a fenti személy a tárgyaló teremben maradhatott.

A szakasz a tárgyaló terem kiürítése után a tárgyaló terem bejárati ajtaja előtt helyezkedett el egy soros alakzatban. A kiürítés után körülbelül 2 perc múlva a fenti kopasz férfit a bírónő felszólította, hogy hagyja el a tárgyalótermet, melynek eleget tett.

A fenti személy a tárgyaló terem előtt is hangoskodott, majd a r. alezredest arra kérte, hogy nézzék vissza a kamerafelvételeket, mert ő ellene testi kényszert alkalmaztak, és panasszal kíván élni.

Az r. alezredes megkérte, hogy mutassa meg a videó felvételt, de ennek nem tudott a r.főtörzsőrmester eleget tenni, mert akkor le kellett volna zárni a kamera által egész nap készített videofelvételeket, ezért csak az utolsó felvételt tudta megmutatni neki. A csapaterős tevékenységek során a kamera használatára nem kapott oktatást, kiképzést.

6) Csatolásra került a tárgyaláson rögzített videofelvétel is, amelyen az alábbiak láthatóak. A rendőrök megjelenésekor valaki a tömegből ÁVH-t kiabál. Valaki a hallgatóságból békességre hívja fel a jelenlevőket.

A r.alezredes szemben helyezkedik el a hallgatósággal, tájékoztatja őket a terem kiürítésére vonatkozó tanácselnöki döntésről. Ezt hallván nagy zúgolódás lesz a teremben, a két hangadó, egy ősz hajú úr és egy barna hajú, középkorú hölgy, büntetőeljárásról szóló törvényből szakaszokat citálnak és lekommunistázzák a tanácselnököt.

Ezt követően ismételten felszólítja a tömeget a r.alezredes, amire még nagyobb hangoskodás tör ki. Ezt követően ismételt felszólítás történik, ekkor már a kényszerítőeszköz alkalmazásának kilátásba helyezésével. Ekkor a panaszos, aki eddig a hallgatóság első sorában ült, hátrább megy a teremben és beáll a hallgatóság már kiabáló tagjai közé, közben kétszer is azt kiabálja, hogy „Akkor a bírónő is hagyja el a termet, mert őt is felszólította!”.

A tömeg megindul kifelé a tárgyalóteremből, de a vádlott nevét skandálja.

Ezt követően a r. ezredes utasítja a rendőröket, hogy testi kényszerrel távolítsák el azt a teremből, aki nem hajlandó azt önként elhagyni.

A felvételen ekkor látható a panaszos, akit felszólítanak a rendőrök a távozásra, közli velük többször is, hogy a munkáját végzi. Ezt közvetlenül a kamerába is belemondja. A panaszos felkarját kb. 2 másodpercig megfogja a két intézkedő rendőr, amire a panaszos kiabálni kezd.

A panaszos derekán van a pulóvere. Azt kiabálja: „Háromszor elmondom nekik, hogy a munkámat végzem, a sajtótól vagyok és erre megszorítja a kezemet!” Ezt követően a 2 rendőr elmegy mellette, a sajtó igazolványát pedig felmutatja egy a felvételen nem látható személynek (a hangja alapján vélhetően a r.alezredesnek). Az igazolvány felmutatásához meg kell fordítania a pulóver alját.

A továbbiakban a terem kiürítése és a folyóson lezajlott események látszódnak a felvételen, amelynek a panasz elbírálása szempontjából nincs relevanciája.

III.

A vizsgált rendőri intézkedés érintette a panaszos emberi méltóságához és testi épségéhez való alapvető jogát.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján az alábbi megállapításra jutott.

1) A Testületnek elsődlegesen abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a sérelmezett események vizsgálatára a hatásköre kiterjed-e.

A Testület hatáskörét a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése értelmében az, akinek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.

Az Rtv. idézett rendelkezése szerint a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések tartoznak, amelyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel, más esetekben érdemi vizsgálatot nem folytathat. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (pl. intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség),
 - a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (pl. igazoltatás, ruházat- csomag- jármű- átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés),
 - a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (pl. testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás),
- tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

Mindezek alapján, annak vizsgálatára, hogy a panaszossal szemben történt-t kényszerítő eszköz alkalmazása, illetőleg az jogszerű volt-e, a Testület hatásköre megállapítható.

2) A panaszos panaszbeadványában sérelmezte, hogy a rendőrök vele szemben, mint a sajtó képviselőjével annak ellenére testi kényszert alkalmaztak, hogy a tanácselnök a tárgyaláson csak a sajtó képviselőin kívüli hallgatóság kivezetését rendelte el.

A büntetőbírószági tárgyalás rendjének fenntartása körében az eljáró tanács elnöke által alkalmazható eszközök körét a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 245. § szabályozza, e szerint azt, aki a tárgyalás rendjét zavarja, a tanács elnöke rendre utasítja, ismételt vagy súlyos rendzavarás esetén a tárgyalásról kiutasíthatja, illetőleg kivezetheti. A tanács elnöke ugyanígy jár el azzal szemben, aki a tárgyalás szabályszerű menetét zavarja. A tanács elnöke rendelkezhet úgy, hogy a rendzavaró vagy az, aki a tárgyalás szabályszerű menetét zavarja, a tárgyalóterembe azon a tárgyalási napon nem térhet vissza. Ha a hallgatóság a tárgyalás rendjét vagy szabályszerű menetét ismételten megzavarja, a tanács elnöke a tárgyalásról a nyilvánosságot kizárhatja.

A testi kényszer alkalmazásának szabályait az Rtv. 47. §- a rendezi, eszerint a rendőr - intézkedése során - az ellenszegülés megtörésére testi erővel cselekvésre vagy a cselekvés abbahagyására kényszerítést (testi kényszert) alkalmazhat.

Ezt a rendelkezést a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet 59. §-e egészíti ki, ami előírja, hogy kényszerítő eszköz alkalmazása feltételeinek fennállása esetén testi kényszert akkor kell alkalmazni, ha a rendőri erőfölény vagy az intézkedés alá vont személy állapota, magatartása folytán a rendőri intézkedés eredményessége ezzel biztosítható. A testi kényszer alkalmazása során a rendőr felhasználhatja az önvédelmi fogásokat is.

A Testület részére megküldött rendőri jelentésekből kitűnik, hogy a Legfelsőbb Bíróság eljáró tanácsának elnöke a hallgatóság az ítélethirdetést zavaró hangoskodása, közbekiabálásai miatt a hallgatóság kiutasítását/kivezetését rendelte el. A helyszínparancsnok azt a tájékoztatást kapta a tanácselnöktől, hogy a sajtó képviselői a tárgyalóteremben maradhatnak.

A rendőri jelentések és a csatolt videofelvétel egyértelműen rögzítik, hogy a helyszínparancsnok felszólította a hallgatóságot a távozásra, majd miután a hallgatóság a terem elhagyására nem volt önként hajlandó, és skandálni kezdte a vádlott nevét, illetve mind a rendőrséget, mind a tanácsot szidalmazta, akkor ismételt felszólítás hangzott el a helyszínen.

parancsnok részéről. Miután ez a felhívás is eredménytelen maradt, a helyszínparancsnok ismételten felszólította a jelenlévőket a tárgyalóterem elhagyására, ekkor már a legenyhébb kényszerítő eszköz, a testi kényszer alkalmazásának kilátásba helyezésével.

Miután a hallgatóság egyes tagjai ellenszegültek a rendőri felszólításnak, így velük szemben testi kényszer alkalmazására került sor.

A panaszoszt – aki egyébként a jelentések és a videofelvétel tanúsága szerint maga is a tárgyalást megzavaró hangoskodók között állt, nem pedig a sajtó képviselői között a terem oldalában, és a panaszos is kiabált - az intézkedő rendőrök többször felszólították a tárgyalóterem elhagyására. A panaszos ezen felszólításokra csupán, annyit mondott, egyre erélyesebben, hogy „A dolgomat végzem!” Azt nem közölte az intézkedő rendőrökkel, hogy a sajtó részéről van jelen, illetőleg a „sajtó kitűzöt” is a derekára kötött pulóver alsó és belső oldalán helyezte el.

Ezt követően az ellenszegülés miatt az intézkedő két rendőr kb. 2-3 másodperc időtartamig megfogta a panaszos felkarját, aki, az érintést követően kiabálni kezdett, hogy „Háromszor elmondom nekik, hogy a munkámat végzem, a sajtótól vagyok és erre megszorítja a kezemet!”

A panaszos kiabálására a r.alezredes felszólította, hogy igazolja a panaszos, hogy a sajtótól van, aki erre felemelte a derekára felkötött pulóvere belső oldalán elhelyezett kitűzöt.

A Testület a fentiek alapján megállapította, hogy a panaszos a teremben magát nem különböztette meg a hangoskodó tömegtől, a kiutasított hallgatóság soraiban foglalt helyet, maga is közbekiabálásokkal zavarta az eljárást, ami miatt a hallgatóság eltávolítását követően folytatódó ítélethirdetés során a rendőri jelentés szerint ki is utasították a tárgyalásról.

Tekintettel arra, hogy a panaszos nem jelezte egyértelműen magatartásával, kitűzővel vagy más módon, hogy ő a sajtó képviselője, az intézkedő rendőrök a Testület álláspontja szerint jogszerűen szólították fel a tárgyaló terem elhagyására.

A Testület álláspontja szerint a felszólítást követően a panaszosnak kellett volna igazolnia azt, hogy jogosult a tárgyalóteremben tartózkodásra, amit a jelentések és a videofelvétel tanúsága szerint nem tett meg.

A Testület álláspontja szerint a rendőrök jogszerűen kezdték meg a panaszossal szemben a testi kényszer alkalmazását, amelyet nyomban befejeztek, miután a panaszos egyértelműen közölte, hogy a sajtó részéről van jelen a tárgyaláson és így jogosult a tárgyalóteremben tartózkodásra. Mindezen okok alapján a Testület a panaszos emberi méltóságához és a testi épségéhez való jogának sérelmét nem állapítja meg.

IV.

Fentiekre tekintettel a Testület a panaszt nem találta megalapozottnak.

Az Rtv. 93. §-ának (2) bekezdése szerint a Testület az alapvető jogot nem sértő intézkedéssel szemben előterjesztett panaszt az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez átteszi, illetve ha az áttétel ellen a panaszos panaszában előzetesen tiltakozott, az eljárást megszünteti. Mivel a

panaszos az áttétel ellen előzetesen nem tiltakozott, a Testület a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2010. december 15.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, előadó testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag

Független Rendészeti Parasztesület